

РЕШЕНИЕ

№ 17852

гр. София, 01.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на девети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВА

при участието на секретаря ЕД
като разгледа докладваното от ВА Гражданско дело № 20231110135338 по описа за 2023 година

РЕШЕНИЕ

01.11.2023 г., гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I Г. О., 156-ти състав, в открито публично заседание на девети октомври през две хиляди и двадесет и трета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВА

при секретар ЕД, като разгледа докладваното от съдия ВА гр. дело № 35338/2023 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Подадена е искова молба от ЗАД „БВИГ“ АД срещу ЗАД „ДБЖЗ“ АД, като се твърди, че на 07.10.2022 г. на АМ „Тракия“ км. 243+500 е настъпило ПТП по вина на водача на товарен автомобил „ДАФ“, рег. № РА ВТ, чиято гражданска отговорност била покрит застрахователен риск при ответника. Поддържа, че по време на движение една от гумите на товарния автомобил се била разкъсала, като изхвърчала в следствие на което ударила движещият се отзад лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № МХ, за който имало сключена валидна застраховка „Каско“, обективирана в застрахователна полица № 47042217917000325, с период на застрахователно покритие от 06.10.2022 г. до 05.10.2023 г. Навежда доводи, че с оглед инцидента по лекия автомобил били нанесени вреди, като с оглед застраховката, била образувана застрахователна преписка (именувана „щета“) № 470422222255070, като по същата била изплатена сумата от 1084,04 лева на

сервиза извършил ремонта, а освен това били сторени и обичайни ликвидационни разходи в размер на 25,00 лева. Излага съображения, че с плащане на застрахователното обезщетение е встъпил в правата на увредения срещу делинквента и неговия застраховател. Иска ответника да бъде осъден да заплати претендираната сума, както и сторените деловодни разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е подаден отговор на исковата молба от ответника, като е направен отвод за нередовност на исковата молба поради липса на конкретни твърдения за механизма на ПТП-то. Оспорва претенциите по основание и размер, като евентуално сочи, че размера е завишен. Твърди, че не оспорва наличието на застрахователно правоотношение, но излага съображения, че липсвало виновно и противоправно поведение от страна на водача, чиято гражданска отговорност била застрахована при него. Поддържа, че са налице обстоятелства изключващи вината и противоправното поведение – при описания механизъм на ПТП-то, освен това вредите по лекия автомобил не били в резултат на процесното ПТП. Навежда доводи, че не са установени елементите на фактическият състав на чл. 45 ЗЗД, а освен това вредите били настъпили поради неадекватните действия на водача на лекия автомобил, което обосновава подробно. Сочи, че евентуално вредите по лекия автомобил не били настъпили от предмет, който е бил прикачен към товарния автомобил. Прави възражение за съпричиняване. Твърди, че претенцията е недоказана, за което излага подробни съображения с оглед представените по делото доказателства и тяхната доказателствена стойност. Иска отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени и гласни доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с осъдителен иск с правно основание чл. 411 КЗ, във вр. чл. 45 ЗЗД.

В чл. 411 КЗ е уредено едно специално суброгационно право в отклонение от правилата по чл. 74 ЗЗД, тъй като застрахователят при настъпване на застрахователното събитие не изпълнява чуждо правно задължение, а изплащайки застрахователно обезщетение, изпълнява свое договорно задължение, вследствие на което по силата на чл. 411 КЗ встъпва в правата на увредения срещу причинителя на вредата или срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“, обезпечил деликтната отговорност на виновния за настъпването на процесното ПТП водач на МПС.

Предпоставките за възникване на регресното право на застрахователя по имуществено застраховане срещу застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на имуществени вреди (делинквента) изисква кумулативното осъществяване на следните предпоставки: **1)** наличие на действително застрахователно правоотношение между увредения и ищеца по имуществена застраховка; **2)** за увредения да е възникнало право на вземане на извъндоговорно основание срещу причинителя на вредата – арг. чл. 45, ал. 1 ЗЗД, т.е. вредите да са причинени от делинквента чрез неговото виновно и противоправно поведение; **3)** застрахователят по имущественото застраховане да е изплатил застрахователно обезщетение за настъпилото увреждане на застрахованата вещ и **4)** към момента на настъпване на застрахователното събитие (ПТП) между делинквента и застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ да е съществувало действително правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“.

Между страните не се спори, поради което и с доклада по делото е отделено за безспорно на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК, че: **1)** на 07.10.2022 г. на АМ „Тракия“ км. 243+500 е настъпило ПТП между товарен автомобил „ДАФ“, рег. № РА ВТ и лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № МХ; **2)** е имало сключена валидна застраховка „Каско“, обективизирана в застрахователна полица № 47042217917000325, с период на застрахователно покритие от 06.10.2022 г. до 05.10.2023 г.; **3)** от ищеца е

изплатена сумата от 1084,04 лева на сервиза извършил ремонта, а освен това били сторени и обичайни ликвидационни разходи в размер на 25,00 лева; 4) гражданска отговорност на водача на товарен автомобил „ДАФ“, рег. № РА ВТ е била покрит застрахователен риск при ответника.

Обявените за безспорни обстоятелства се подкрепят и от представените по делото писмени доказателствени средства, които настоящият съдебен състав кредитира.

Приложен е Двустранен констативен протокол от 07.10.2022 г., като се установява, че на 07.10.2022 г., около 11:50 ч., МПС „ДАФ 105“, рег. № РА.....ВТ се движи по АМ „Тракия“, с посока от гр. Бургас към гр. София и в района на км 243+500, автомобилът спуква гума, като парчета от нея отхвъркват и се ударят в движещия се в най-лявата лента за движение лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № А.....МХ.

Двустранният констативен протокол има формална доказателствена сила (арг. чл. 180 ГПК), тъй като представляват частен удостоверителен документ и като такъв не притежават материална доказателствена сила, поради което се преценяват от съда по вътрешно убеждение с оглед всички събрани по делото доказателства. Въпреки това, когато не е налице надлежно оспорване на фактите отразени в двустранния констативен протокол, при извършена съвкупна преценка на останалите обстоятелства по делото, съдът може да приеме, че описаните в негов факти са се осъществили. Обратно при наличието на оспорване на отразените факти, какъвто е процесния случай, то приложения документ следва да се цени с останалите събрани по делото доказателства.

По делото са събрани гласни доказателствени средства чрез разпит на св. А. М..

От разпита на св. М. се изяснява, че управлява товарен автомобил „ДАФ“. Миналата година се прибирал от Турция и бил спукал гума, което станало между гр. Нова Загора и Стара Загора – на магистралата и бил спрял. Веднага слязъл от автомобила, като видял, че се били откъснали парчета от гумата. Иска да махне парчетата от гумата, за да не стане проблем, но докато спре и ги премахне друг автомобил бил минал върху парчетата, като имало щети отдолу по карата и бронята, но не помнел точно. Свидетелства, че махнал парчетата и сменил гумата. През това време дошли полицаите, тъй като се били обадили на 112, защото колата имало „Каско“. Изяснява, че заради каското били направили двустранен констативен протокол. След като си направили протокола, той си сменил гумата и си тръгнало. Свидетелства, че управлявал автомобила в дясната лента, но не бил видял къде карала другата. След като гръмнала гумата веднага бил отбил в аварийната лента. Уточнява, че се касало за лявата гума на диференциала на влекача – задна гума. При предявява на двустранния констативен протокол, свидетелят сочи, че подписът до буква „А“ е положен от него.

Настоящата съдебна инстанция приема показанията на св. М. за достоверни, тъй като, преценени по правилата на чл. 172 ГПК, са последователни, житейски и правно логични, като не се доказва свидетелят да е заинтересован от изхода на правния спор, предмет на делото. Въпреки наличието на противоречия в някои детайли, това не може да доведе до извод за противоречивост, нелогичност и непоследователност на показанията. Нещо повече, логично е с оглед изминалия период от време свидетелят, да си спомня случая по-общо, допускайки неточности в някои детайли, които избледняват с времето, поради особеностите на човешката памет. Съществено е, че субективните му възприятия по отношение на правнорелевантните факти са формирани непосредствено и не са взаимоизключващи се, включително свидетелят ги потвърждава, под страх от наказателна отговорност. Необходимо е да се изясни, че с оглед непосредственото формиране на субективните му възприятия е нормално свидетелят да описва някои детайли по различен начин, доколкото последният е пряк участник в процесното ПТП.

Прието и неоспорено е заключението на САТЕ от което се изяснява, че механизма на ПТП-то е следния: на 07.10.2022 г., около 11:50 ч., МПС „ДАФ 105“, рег. №

РА.....ВТ се движи по АМ „Тракия“, с посока от гр. Бургас към гр. София и в района на км 243+500, автомобилът спуква гума, като парчета от нея отхвъркват и се ударят в движещия се в най-лявата лента за движение лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № А.....МХ. Експертът е посочил, че в причинно-следствена връзка с ПТП-то по лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № А.....МХ са причинени вреди по предна броня, кора ДВГ и ляв подкалник. Изяснено е, че стойността необходима за възстановяване на увредения лек автомобил по средни пазарни цени към датата на ПТП-то е в размер на 1336,15 лева, а на базата на средни пазарни цени с алтернативни части и труд в размер на 1297,27 лева. Вещото лице е уточнило, че по делото няма данни, за да се определи скоростта на лекия автомобил, като последният се е сблъскал с парчета от протектора на МПС „ДАФ 105“, рег. № РА.....ВТ, но по делото няма данни, за да се определи къде точно на пътното платно са се намирали парчетата, но с оглед данните по делото вероятно са били в лявата лента. Изрично е посочено, че вредите по лекия автомобил могат да настъпят при съприкосновение с предмет със сходна форма и материали като автомобилна гума (парчета от протектора). Експертът е изяснил, че по делото няма данни, за да може да се направи извод дали ПТП-то е било предотвратимо за лекия автомобил.

Съдът, като извърши преценка на заключението на САТЕ, съобразно правилото на чл. 202 ГПК намира, че следва да го кредитира, тъй като е изготвено обективно, компетентно и добросъвестно. Вещото лице е отговорило изчерпателно на поставените задачи, като по делото няма данни, че експертът е заинтересован от изхода на правния спор или е недобросъвестен.

При определяне на стойността на дължимото регресно вземане, съдът намира, че следва да вземе предвид стойността изяснена в заключението на САТЕ по средни пазарни цени. Трябва да се изясни и принципната позиция на настоящият съдебен състав, че съгласно нормата на чл. 386 КЗ застрахователната сума не може да надвишава действителната или възстановителната стойност на имуществото. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество. За възстановителна стойност се смята цената за възстановяване на имуществото от същия вид, в това число всички присъщи разходи. Съгласно чл. 399 КЗ, предмет на застрахователния договор за имуществено застраховане може да бъде всяко право, което за застрахования е оценимо в пари. С оглед на така очертания предмет, при обикновената имуществена застраховка максималният размер на вредите, които могат да настъпят, може предварително да бъде определен, поради което застрахователната сума не трябва да надвишава действителната или възстановителната стойност на имуществото. Начинът на определяне размера на дължимото застрахователно обезщетение при иска по чл. 405 КЗ, съответно чл. 410 КЗ, чл. 411 КЗ и чл. 432 КЗ се определя в рамките на договорената максимална застрахователна сума, съобразно адекватната стойност на претърпяната от осъществяване на застрахователното събитие вреда, който не може да надхвърля действителната стойност на увреденото имущество, определена като пазарната му стойност към същия момент – така **Решение № 37 от 23.04.2009 г. на ВКС по т. д. № 667/2008 г., I т. о., ТК; Решение № 59 от 6.07.2017 г. на ВКС по т. д. № 2367/2015 г., I т. о., ТК; Решение № 235 от 27.12.2013 г. на ВКС по т. д. № 1586/2013 г., II т. о., ТК.**

По отношение виновното и противоправно поведение на водача на товарен автомобил „ДАФ“, рег. № РА ВТ, съдът намира, че в случая последният е нарушил правилото на чл. 5, ал. 1, т. 2 ЗДвП, според която всеки участник в движението по пътищата, трябва да опазва околната среда, като не изхвърля и не оставя на пътя предмети или вещества, както и да вземе мерки за отстраняването им или за предупреждаване на останалите участници в движението, когато това ги застрашава. Тоест, водачът на товарния автомобил е имал противоправно поведение – разбираемо като разминаване между фактическо извършено и правно дължимо поведение, а вината му се предполага – арг. чл. 45, ал. 2 ГПК.

С оглед гореизложеното, съдът намира, че всички материални предпоставки на предявеният иск са налице, поради което същият следва да бъде уважен в цялост, при спазване на основният принцип в българският граждански процес – за диспозитивното начало (арг. чл. 6, ал. 2 ГПК).

Не може да се уважи направеното от ответника възражение за липса на вина от застрахования при него водач, респ. за съпричиняване. По делото не са ангажирани доказателства в тази насока, напротив с оглед обявените за безспорни обстоятелства и събраните и кредитирани от съда останали доказателствени средства, изводът е различен – че именно водачът на товарния автомобил е станал причина за инцидента. При това положение и с оглед неблагоприятните последици на доказателствената тежест, съдът намира, че следва да приеме недоказания факт за неосъществил се в обективната действителност – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендира разноски разполага само ищеца. Последният е поискал присъждането на деловодни разноски, като е доказал, че действително е сторил такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да му се присъди сумата от 793,00 лева, представляващи деловодни разноски и адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

Неоснователно е възражението на ответника по чл. 78, ал. 5 ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на процесуалният представител на ищеца, тъй като същото е съобразено с предвидения минимум по чл. 7, ал. 2 НМРАВ.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ДБЖЗ“ АД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр. да **заплати на** ЗАД „БВИГ“ АД, ЕИК:, със седалище и адрес на управление: гр., на основание чл. 411 КЗ, във вр. чл. 45 ЗЗД, **сумата от 1109,04 лева**, представляващи регресно вземане и обичайни ликвидационни разходи по застрахователна преписка (именувана „щета“) № 47042222255070 за ПТП от 07.10.2022 г., около 11:50 ч., МПС „ДАФ 105“, рег. № РА.....ВТ се движи по АМ „Тракия“, с посока от гр. Бургас към гр. София и в района на км 243+500, автомобилът спуква гума, като парчета от нея отхвъркват и се ударят в движещия се в най-лявата лента за движение лек автомобил „Фолксваген Пасат“, рег. № А.....МХ по който са нанесени вреди, ведно със законната лихва от 26.06.2023 г. (датата на подаването на исковата молба) до окончателното плащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ЗАД „ДБЖЗ“ АД, ЕИК: да **заплати на** ЗАД „БВИГ“ АД, ЕИК:, **сумата от 793,00 лева**, представляващи деловодни разноски и адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщението до страните пред Софийският градски съд с въззивна жалба.

Препис от решението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____